

то влѣзватъ въ сношеніе и ся събиратъ.

Ако напротивъ бащата неради или ся отказва да въспита чедата си споредъ както Господь заповѣдва, тогазъ той прѣнебрѣгва най добрытъ си интересы и на тозъ свѣтъ и въ другийтъ животъ, защото приготвева на любезнытъ си скърбъ, съкрушеніе на сърдцето, жалостна смъртъ и вѣчна злочестина. Ако ли загынѣтъ дѣцата, Господь ще изиска кръвтъ имъ отъ родителитъ.

Родителитъ и чедата подиръ смъртътъ ще ся срѣщнатъ прѣдъ прѣстола Христовъ. И ако чедата ся намѣрятъ между погыбшитъ поради тѣхното нерадѣніе, какъвъ отговоръ ще даджтъ? Не е ли това за тѣхъ неисчерпаемъ изворъ на скърбъ?

Раскошността у насъ

Нѣма на свѣтътъ звѣрь толкозъ дивъ колкото онзи, който безнаказанно измѣчва общества и пояда човѣчеството. Този звѣрь ся казва *раскошность* (салтанатъ).

Всяка дива сила и всяко насиліе подведе вратъ на словесныйтъ и разуменъ човѣкъ; но ето че раскошността обори човѣческиятъ духъ. Човѣкъ опитомни толкозъ диви звѣрове, но раскошността подиви самытъ човѣкъ. Тъ въ дивѣтъ си искренность противупоставихъ насиліето, доидохъ въ непосредственѣ борбѣ съ човѣка и надвихъ ся; раскошността пристѣпи съ лицемѣріе, излѣзе съ ласкателство прѣдъ човѣка, сѣщо като безстыдна и способна блудница, вжтрѣшно бѣсна противу добродѣльтѣ и честностьтъ, и тѣй изльсти и удари долу обществото.

Не е тука работата за раскошностьтъ на мѣжіетъ въ дрехытъ, която е повече смѣшна отъ колкото щетна, защото тя прѣдставя въ смѣшно съперничаніе съ женытъ нѣколко само млади и не опытни ревнителы на гызденіето и отъ това злото не е толкозъ общо нето толкозъ голѣмо. За туй ный, безъ да захвалямы и на таквызи-то мѣжіе, ще кажемъ нѣщо само за раскошностьтъ на женытъ; защото тя е която поразява мѣжіетъ ступаны, съсыпва семействата, отнемва крадешкомъ отъ дѣцата парицѣтъ за тѣхното въспитаніе и